

Tarkastusvaliokunta

Valtioneuvoston tulevaisuusselonteon ensimmäinen osa Strateginen toimintaympäristö-analyysi sekä skenaarioita vuoteen 2045

Tulevaisuusvaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston tulevaisuusselonteon ensimmäinen osa Strateginen toimintaympäristöanalyysi sekä skenaarioita vuoteen 2045 (VNS 7/2025 vp): Asia on saapunut tarkastusvaliokuntaan mahdollisen lausunnon antamista varten tulevaisuusvaliokunnalle. Määräaika: 1.3.2026.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- strategia- ja tutkimusjohtaja, yksikön päällikkö Olli Kärkkäinen, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Aleksi Kalenius, opetus- ja kulttuuriministeriö
- tutkijatohtori Jonna Pulkkinen, Koulutuksen tutkimuslaitos, Jyväskylän yliopisto
- johtaja Floora Ruokonen, Suomen Akatemia
- professori Ari Hyytinen
- professori emeritus Matti Pohjola

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- johtaja Mika Maliranta, Työn ja talouden tutkimus LABORE
- professori Otto Toivanen

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Valtioneuvoston kanslian Tulevaisuusselonteon 1. osa Strateginen toimintaympäristö-analyysi sekä skenaarioita vuoteen 2045 on tarkoitettu hallituksen ja koko valtioneuvoston strategisen päätöksenteon tueksi. Skenaarioprosessin ensimmäinen työvaihe on ollut strategisen toimintaympäristöanalyysi. Analyysissa nostetaan esiin muuttuva toimintaympäristö ja teknologian kehitys, jotka vaativat uutta osaamista sekä teknologioiden nopeaa omaksumista ja käyttöönottoa. Selonteossa ja siihen liittyvässä skenaariotyössä tunnistetaan koulutuksen ja osaamisen merkitys Suomen tulevan kasvun käynnistämisessä ja ylläpitämisessä.

Valiokunnan lausunto TrVL 1/2026 vp

Valiokunnalla on parhaillaan käsittelyssä omana asianaan Perusopetuksen oppimistulokset, mahdollisuuksien tasa-arvo ja rahoitus (O 20/2024 vp) sekä Talouskasvun edellytysten tukeminen (O 35/2025 vp). Valvonta-aiheisiinsa liittyen valiokunta on tätä lausuntoa varten kuullut asiantuntijoita siitä, mitkä ovat tärkeimpiä toimia koulutus- ja osaamistason nostamiseksi Suomessa, jotta tulevan kasvun edellytykset voidaan turvata.

Suomen kasvuongelma — tuottavuuskehityksen pysähtyminen

Talouskasvu perustuu ennen kaikkea tuottavuuden kasvuun. Suomi on tällä hetkellä talouskasvun suhteen varsin poikkeuksellisessa tilanteessa, sillä kasvu on käytännössä pysähtynyt. Valiokunnan kuulemien asiantuntijoiden mukaan talouskasvu ei ole koskaan aiemmin pysähtynyt yhtä pitkäksi aikaa mitatun taloushistorian aikana eli vuoden 1860 jälkeen. Kehityksen taustalla on kokonaistuottavuuden kasvun pysähtyminen ja jopa kääntyminen laskuun vuoden 2007 jälkeen. Kokonaistuottavuus kuvaa tuotannon tehokkuutta eli tuotannon määrää yhdistettyä työ- ja pääomapanosta kohden. Kokonaistuottavuuden noustessa samoista resursseista saadaan aikaan enemmän tai korkeamman arvonlisäyksen tuotantoa. Kokonaistuottavuus mittaa siten teknologian kehityksen eli uusien ideoiden tai innovaatioiden vaikutusta talouskasvuun.

Pitkän aikavälin kasvu syntyy teknologisesta kehityksestä. Työvoiman koulutustaso puolestaan vaikuttaa siihen, millaisia teknologioita yrityksissä kehitetään ja otetaan käyttöön. Osaavan työvoiman saatavuus on tärkeä edellytys sille, että yritykset pystyvät kehittämään uusia, aikaisempaa kilpailukykyisempiä tuotteita tai aikaisempaa tehokkaampia tuotantotapoja. Toisin sanoen yritykset pystyvät parantamaan tuottavuuttaan teknologisia edistysaskeleita ottamalla.

Suomen talouskasvun hidastuminen 2010-luvun vaihteessa selittyy valiokunnan kuulemien asiantuntijoiden mukaan pääosin juuri yksityisen sektorin työn tuottavuuden kasvun hiipumisella. Tämä on osaltaan näkynyt myös julkisen talouden velkasuhteen muutoksissa. Kun tuottavuuskasvu hidastui 2010-luvulla, niin myös julkisen talouden velka suhteessa bruttokansantuotteeseen alkoi kasvaa. Vastaavasti, kun tuottavuuskasvu jonkin verran piristyi 2010-luvun jälkipuoliskolla, myös julkisen talouden velkasuhde lakkasi kasvamasta. Viime vuodet ovat olleet jälleen laskusuhdanteen vuosia, jolloin tuottavuuskasvu on ollut hidasta ja julkinen talous on velkaantunut.

Julkisen talouden alijäämät johtavat pahimmillaan tuottavuus- ja talouskasvua heikentäviin leikkauksiin, mikä puolestaan heikentää julkista taloutta pitkällä aikavälillä. Talouskasvun hiipumisen myötä leikkauksia on kohdistettu Suomessa myös korkeakoulutukseen. Asiantuntijoiden mukaan koulutusleikkaukset näkyvät Suomen kannalta hälyttävinä kehityssuuntauksina. Vuonna 1991 korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuus 25–34-vuotiaista oli Suomessa 31 prosenttia, mikä oli maailman kärkeä. Tuolloin korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuus oli tätä pienempi esimerkiksi Kanadassa, Yhdysvalloissa, Norjassa ja Ruotsissa. Vuonna 2021 mainittujen neljän maan lisäksi Suomen edelle oli mennyt 24 muuta OECD-maata. Suomi on siis jäänyt koulutustasossa jälkeen muista OECD-maista, joissa korkeakoulututkinnon suorittaneiden osuus ikäluokista on kasvanut. Valiokunnan kuulemien asiantuntijoiden mukaan korkeakoulutettujen osuus nuorissa ikäluokissa on Suomessa jopa laskenut viimeisen viiden vuoden aikana. Tuleva kasvu on yhä riippuvaisempaa uusien

Valiokunnan lausunto TrVL 1/2026 vp

teknologioiden hyödyntämisestä ja innovaatioista. Siksi valiokunnan mielestä on tärkeä miettiä keinoja koulutus- ja osaamistason nostamiseksi Suomessa.

Osaamistason nosto perusopetuksessa

Selonteossa tuodaan esiin huoli nuorten oppimistulosten laskusta viimeisen 20 vuoden aikana. Tulokset ovat laskeneet niin OECD:n tekemän PISA-tutkimuksen kuin muidenkin oppimistulosarviointien perusteella. Perustaidoiltaan heikkojen oppilaiden osuus on noussut jatkuvasti. Viimeisimmässä vuoden 2022 PISA-tutkimuksessa heikkojen oppilaiden osuus matematiikassa on jo neljännes. Lisäksi heikkojen osaajien osaaminen on samaan aikaan heikentynyt entisestään. Erinomaisten osaajien osuus on niin ikään laskenut vajaaseen yhdeksään prosenttiin.

Koulutus on selonteon mukaan myös polarisoitunut ja eriarvoistunut. Valiokunnan kuulemien asiantuntijoiden mukaan kansainvälisten oppimistulosarviointien tulokset osoittavat, että oppilaan kotitausta on aiempaa voimakkaammin yhteydessä osaamiseen. Osaaminen on myös heikentynyt muita enemmän oppilailla, joiden vanhempien sosioekonominen asema on matala. Erot osaamisessa sosioekonomisen taustan mukaan näkyvät myös siirtymissä toisen asteen opintoihin. Valiokunnan kilpailuttaman tutkimuksen (Perusopetuksen oppimistulokset ja mahdollisuuksien tasa-arvo, TrVJ 1/2026) tulosten mukaan nuorten valinta lukion ja ammatillisen koulutuksen välillä on vahvasti yhteydessä perhetaustaan eikä siinä ole tapahtunut muutoksia viimeisen kolmen vuosikymmenen aikana. Huomion arvoista on myös se, etteivät nämä erot selity kuin osittain peruskoulun päättöarvosanoilla. Korkeasti koulutettujen ja hyvätuloisten perheiden nuoret siirtyvät lukioon muita todennäköisemmin, vaikka he saisivat saman perusopetuksen päättöarvosanan.

Tuleva talouskasvu perustuu osaamiselle ja kivijalka osaamiselle rakennetaan perusopetuksen aikana. Valiokunta korostaa, että perusopetuksen tulee taata nuorille riittävät perustaidot niin lukemisessa, laskemisessa kuin tunnetaidoissakin. Oppilaille, joilla on oppimisen vaikeuksia, on varmistettava riittävä oppimisen ja koulunkäynnin tuki perusopetuksessa ja toisella asteella. Tämä koskee myös maahanmuuttajataustaisia lapsia, joiden suomen tai ruotsin kieli on puutteellinen, ja jotka tarvitsevat tukea kielen oppimiseen. Ikäluokkien pienentyessä tulevaisuudessa tulee myös tehdä toimenpiteitä, joilla turvataan perusopetuksen alueellinen saatavuus.

Valiokunnan kuulemat asiantuntijat nostavat esiin myös sen, että koulutus- ja osaamistason nosto edellyttää, että kaikilla koulutusasteilla ja alueilla on tarjolla riittävästi päteviä opettajia. Esimerkiksi erityisluokanopettajien ja erityisopettajien rekrytoinnissa on todettu olevan asiantuntijoiden mukaan haasteita. Valiokunta toteaa, että opettajien riittävällä perus- ja täydennyskoulutuksella varmistetaan osaavien opettajien tarjonta kaikkialla Suomessa.

Valiokunta kiinnittää huomiota myös koulutuksen arviointiin ja siinä käytettävään tietoperustaan. Valiokunnan tilaaman tutkimuksen ja asiantuntijoiden mukaan nykyinen koulutuksen arviointijärjestelmä ei kaikilta osin vastaa koulutuspolitiikan päätöksentekijöiden tarpeisiin eikä mahdollista nykyvaatimukset täyttävää tietoon perustuvaa koulutuksen kehittämistä. Keskeisimmät puutteet koulutuksen tietopohjassa koskevat koulutuksen resursseja kuten

Valiokunnan lausunto TrVL 1/2026 vp

opettajia ja oppilaitosten muita resursseja, opetuksessa käytettäviä opetusmenetelmiä ja -välineitä, oppimisen tukea ja oppimistuloksia. Asiantuntijat nostavat esiin esimerkiksi kansainvälisissä tutkimuksissa tehdyn havainnon opettajien vaikutuksesta oppilaiden osaamiseen. Vastaavaa tutkimusta ei voida tällä hetkellä Suomessa tehdä aineistopuutteiden vuoksi. Valiokunta katsoo, että koulutuksen tietopohjaa tulee parantaa, jotta tulevaisuudessa niukkenevia resursseja voidaan kohdentaa koulutusjärjestelmän sisällä tehokkaasti luotettavaan arviointitietoon perustuen.

Koulutustason nostaminen

Kuten edellä tässä lausunnossa on kuvattu talous kasvaa tuottavuudesta ja tuottavuus puolestaan uusista ideoista. Uusia ideoita syntyy korkeasti koulutettujen tutkijoiden, keksijöiden ja yrittäjien toiminnan tuloksina. Tuottavuuden kääntäminen kasvuun edellyttää pitkäjänteisiä politiikkatoimia. Valiokunnan kuulemat asiantuntijat nostavat esiin esimerkkinä Tanskassa vuosituhaten alussa toteutetun laajan ja kunnianhimoisen innovaatiopoliittisen uudistuksen. Uudistuksessa lisättiin samaan aikaan sekä tukia yritysten tutkimus- ja kehitystoimintaan (t&k) että panostuksia korkeakoulutukseen, erityisesti matemaattis-luonnontieteellisillä aloilla. Taustalla tässä on se, että yritysten t&k-tuet ja korkeakoulutuspanostukset ovat toisiaan täydentäviä eli yrityksille suunnatun tukirahoituksen vaikuttavuus on parempi silloin, kun yrityksillä on saatavilla korkeakoulutettua työvoimaa. Tanskan uudistuksen vaikutuksia on hiljattain arvioitu laajassa taloustieteellisessä tutkimuksessa (Akcigit, Pearce, & Prato 2025). Tutkimuksen keskeinen johtopäätös on, että edellä kuvatulla politiikkaohjelmalla on Tanskassa saatu aikaan erittäin merkittäviä tuottavuusvaikutuksia. Näistä merkittävimmät ovat kuitenkin tulleet vasta useiden vuosien viiveellä.

Tanskan uudistuksesta saadut tulokset korostavat koulutustason noston merkitystä myös Suomen tuottavuuskehityksen kääntämisessä nousuun ja siten tulevan kasvun edellytysten turvaamisessa. Tässä yhteydessä on kuitenkin tärkeä kiinnittää huomiota siihen, että koulutustason nosto on hyvä, mutta kuitenkin vasta pitkällä aikavälillä vaikuttava keino edistää talouskasvua. Valiokunnan mielestä toimiin tilanteen korjaamiseksi olisi tämän vuoksi ryhdyttävä välittömästi.

Suomessa koulutustason nostamisen kannalta yhtenä haasteena on valiokunnan kuulemien asiantuntijoiden mukaan korkeakoulutuksen tarjonnan ja kysynnän epäsuhta. Korkeakoulutuksen kysyntä on jo pitkään ylittänyt tarjonnan. Valiokunnan kuulemisessa keskusteltiin erilaisista keinoista korkeakoulutuksen tarjonnan kasvattamiseksi. Näistä ilmeisin on julkisen rahoituksen lisääminen. Nykytilanteessa se ei kuitenkaan käytännössä ole mahdollista pitkään aikaan julkisen talouden alijäämäisyyden vuoksi. Tämän vuoksi on tärkeää miettiä myös muita keinoja koulutustarjonnan nostamiseksi. Muita esiin nostettuja keinoja ovat korkeakoulujen mahdollisuudet hankkia rahoitusta muista lähteistä sekä tutkintojärjestelmän uudistaminen siten, että opiskelupaikkojen tarjonta vastaa paremmin kysyntään.

Muun kuin julkisen rahoituksen kasvattamisen osalta asiantuntijat nostavat esiin lukukausimaksut sekä lukuvuosimaksut valtion takaamalla lainoilla, joiden takaisinmaksu määräytyisi tulojen perusteella. Esimerkiksi OECD on vuoden 2025 maaraportissaan suositellut Suomelle lukuvuosimaksun perimistä toisen tai useamman samantasoisien tutkinnon suorittamisesta. Korkeakoulujen rahoituspohjaa on mahdollista laajentaa myös niiden omalla

Valiokunnan lausunto TrVL 1/2026 vp

varainhankinnalla kuten alumnitoiminnalla ja lahjoituksilla. Suomessa korkeakoulujen elinkeinoelämältä saaman rahoituksen osuus on selvästi OECD-maiden keskiarvoa alhaisempi. Tämän osuuden kasvattaminen ei kuitenkaan ole mahdollista ilman korkeakoulujen ja yritysten yhteistyön tiivistämistä. Tässä korkeakouluilla ja yliopistoilla on parantamisen varaa.

Asiantuntijat korostavat tarvetta pohtia myös rakenteellisia uudistuksia koulutusjärjestelmän kehittämiseksi. Yliopistoilla ja korkeakouluilla tulee olla kannustimet resurssiensa suuntaamiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Esimerkkinä tästä mainitaan tutkintokiintiöt, jotka nykyisellään jarruttavat resurssien suuntautumista hyvin toimiviin yliopistoihin ja koulutusohjelmiin. Myös perustutkintojen sisältöön tarvitaan asiantuntijoiden mukaan enemmän joustoa, sillä toimintaympäristö on epävarma ja tarvittavat taidot moninaisia. Rahoituksen osalta nykyinen tapa kompensoida yliopistoja suoritetuista tutkinnoista on asiantuntijoiden mukaan tarpeettoman jäykkä ja hidasliikkeinen kannustaakseen yliopistoja koulutusohjelmien kehittämiseen ja opiskelijoiden houkutteluun. Rahoitusta tulisikin asiantuntijoiden mukaan muuttaa kohti opiskelijoiden mukana siirtyvää rahoitusta. Suomen kaltaiselle pienelle maalle on erityisen tärkeää, että resursseja ei hukata siihen, että ihmiset kouluttautuvat väärin. Tämän vuoksi joustavuuden ja kilpailun lisääminen korkeakoulutukseen olisi tärkeää.

Korkeakoulupaikkojen tarjontaa on mahdollista lisätä myös tutkintojärjestelmään kohdistuvien rakenteellisten uudistuksien, jotka lyhentävät opiskeluaikoja. Tätä voisi edistää kandidaatin tutkinnon erottaminen maisterin tutkinnosta. Asiantuntijoiden mukaan nykyjärjestelmä heikentää sekä kandiopiskelijoiden että opettajien kannustimia ja pidentää opiskeluaikoja. Esimerkiksi Ruotsissa 70 prosenttia opiskelijoita hakee erikseen maisteriohjelmiin, Tanskassa ja Alankomaissa niin tekevät kaikki. Tähän liittyen Aalto-yliopistossa valmistellaan uutta monialaista kandidaatin tutkintoa, jossa opiskelijat suorittavat ensin kaikille yhteiset tekniikan, kauppatieteen ja taiteen opinnot. Oma ala valitaan vasta opintojen kuluessa. Valiokunta pitää tätä mielenkiintoisena uudistuksena.

Lisäksi jatkuvan oppimisen mahdollisuuksia voidaan parantaa kehittämällä avointa korkeakoulujärjestelmää ja perustamalla lyhytkestoisia maksullisia koulutusohjelmia vastaamaan työmarkkinoiden tarpeisiin. Suomessa vuosittain yli 25 prosenttia opiskelupaikoista myönnetään opiskelijoille, joilla on jo olemassa oleva opiskelupaikka korkeakoulussa taikka toinen tai useampi samantasoinen korkeakoulututkinto. Näin ollen Suomeen ei ole syntynyt maksullisen täydentävän koulutuksen markkinoita monien muiden maiden tavoin.

Kuten edellä tässä lausunnossa on kuvattu, nuorten osaaminen (esim. PISA) on ollut laskusuunnassa yli 20 vuotta, mikä puolestaan saattaa merkitä sitä, että opetushaasteet korkeakouluissa voivat olla kasvussa. Valiokunnan kuulemat asiantuntijat kiinnittävätkin huomiota siihen, mitä korkeakoulutuksessa tosiasiallisesti opitaan. Asiantuntijoiden mukaan viimeaikaiset tutkimustulokset opiskelijoiden geneerisistä eli yleisten taitojen tasosta ovat huolestuttavia. Erityisesti kriittisen ajattelun ja argumentoinnin taidot ovat opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittaman KAPPAS-tutkimushankkeen ensimmäisen osan tulosten mukaan noin 60 prosentilla aloittavista opiskelijoista kahdella heikoimmalla osaamistasolla. Huolestuttavaa tuloksissa on myös se, etteivät taidot juuri kehity kolmen vuoden opiskelun aikana. Kolmen vuoden opintojen jälkeenkin 55 prosentilla opiskelijoista on edelleen merkittäviä haasteita kriittisen ajattelun ja argumentoinnin taidoissa.

Valiokunnan lausunto TrVL 1/2026 vp

Asiantuntijoiden tavoin valiokunta katsoo, että tilanteen parantamiseksi korkeakoulussa opettavien opettajien pedagogista osaamista tulee vahvistaa. Lisäksi korkeakoulutuksessa tulisi kiinnittää enemmän huomiota siihen, että se tuottaa hyvää sisältöosaamista ja yleisten taitojen kuten kriittisen ajattelun ja argumentaatiotaitojen hallintaa. Huomiota tulee myös kiinnittää näiden taitojen kehittymiseen korkeakoulutusta edeltävillä koulutusasteilla. Tämä koskee erityisesti ammatillista väylää pitkin korkeakoulutukseen siirtyviä, jotka usein jatkavat opintojaan ammattikorkeakouluissa. Valiokunta pitää ensiarvoisen tärkeänä, että koulutusjärjestelmää kehitetään ja koulutustarjontaa lisätään, mutta samalla tulee huolehtia myös koulutuksen laadusta.

Tekoälyn hyödyntäminen

Valiokunnan kuulemat asiantuntijat nostavat tärkeänä näkökohtana tulevan tuottavuuskehityksen kannalta esiin myös tekoälyn merkityksen tutkimukselle, innovaatioille ja osaamiselle. Tekoäly automatisoi kognitiivisia kykyjä edellyttäviä tehtäviä, joten sen vaikutukset riippuvat asiantuntijoiden mukaan siitä, korvaako vai täydentääkö tekoäly ihmistyötä näissä tehtävissä. Mikäli tekoäly kykenee suorittamaan minkä tahansa kognitiivisen tehtävän, johon ihmiset pystyvät, se tulee vaikuttamaan laajemmin kuin sähkö tai puolijohde aikanaan. Tekoälyä voidaan hyödyntää erityisesti uusien ideoiden tuottamisessa. Tämän vuoksi sen potentiaaliset kasvuvaikutukset voivat asiantuntijoiden mukaan olla poikkeuksellisen suuria.

Oleellista on tekoälyn kyky tehostaa tutkimusprosesseja ja laskea teknologisen kehityksen ja innovoinnin kustannuksia. Tekoälyosaamisen vahvistaminen sekä yliopistoissa että yrityksissä onkin tärkeä investointi tulevaan tuottavuuskasvuun. Korkeasti koulutettu työvoima on teknologisen kehityksen edellytys, mutta asiantuntijoiden mukaan toistaiseksi ei ole kiinnitetty kovinkaan paljon huomiota siihen, miten tekoälyn kehitys vaikuttaa tutkimuksen tekemiseen ja osaamistarpeisiin korkeakoulu- ja yrityssektoreilla.

Tekoälyavusteinen tutkimus saattaa edellyttää tutkijoilta kokonaan uudenlaista osaamista ja taitoja. Tutkijakoulutuksessa tulisikin painottaa entistä enemmän syvää käsitteellistä ymmärrystä, kriittistä ajattelua, kykyä verifioida tekoälyn tuottamia vastauksia, ja kykyä muotoilla uusia tutkimuskysymyksiä. Samalla on varmistettava, että tutkijoilla on riittävät tekniset valmiudet hyödyntää tekoälyä tehokkaasti omassa työssään. Valiokunta pitää tärkeänä, että nämä näkökohdat otetaan huomioon, kun koulutusjärjestelmää kehitetään.

Lausunnon lopuksi valiokunta toteaa, että Suomen talouskehityksen voimistuminen edellyttää tuottavuuden kääntämistä kasvuun. Näin tapahtuu, kun yritykset kehittävät uutta aikaisempaa parempaa teknologiaa tai ottavat menestyksellisesti käyttöön muualla kehitettyä teknologiaa. Tätä varten yritykset tarvitsevat korkeakoulutettua työvoimaa. Valiokunta painottaa, että koulutus- ja osaamistason nosto ovat kriittisiä Suomen tulevan kasvun turvaamisessa. Myös tekoälyn tuomat mahdollisuudet on erittäin tärkeä täysimääräisesti hyödyntää. Tämän vuoksi ihmisen ja tekoälyn väliseen työnjakoon on syytä varautua korkeakoulujen opetusohjelmissa. Suomen kaltaiselle pienelle ja avoimelle taloudelle keskeinen kysymys on se, miten korkeakoulujen ja yritysten kykyä hyödyntää pääosin muualla tuotettua tekoälyteknologiaa tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnassa voidaan vahvistaa. Koulutusjärjestelmän tulee valiokunnan mielestä vastata muuttuvan yhteiskunnan tarpeisiin.

Valiokunnan lausunto TrVL 1/2026 vp

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSESITYS

Tarkastusvaliokunta esittää,

että tulevaisuusvaliokunta ottaa edellä olevan huomioon.

Helsingissä 26.2.2026

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Johanna Ojala-Niemelä sd
varapuheenjohtaja Veijo Niemi ps
jäsen Tomi Immonen ps
jäsen Arja Juvonen ps
jäsen Teemu Kinnari kok
jäsen Antti Kurvinen kesk
jäsen Hanna Laine-Nousimaa sd
jäsen Ville Merinen sd
jäsen Sari Tanus kd

Valiokunnan sihteerinä ovat toimineet

valiokuntaneuvos Heidi Silvennoinen
valiokuntaneuvos Tanja Kirjavainen